

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Er hr. Rønholt enig i, at et af problemerne i dansk landbrug bl.a. har været, at prisniveauet på jord er kommet op i et leje, som ikke svarer til det udbytte, den kan give? Er hr. Rønholt også enig i, at hvis man fjerner jordskatterne, vil det medføre, at priserne på jord vil stige?

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Til det første spørgsmål behøver jeg vel ikke at svare anderledes end blot ja.

Til det andet kan jeg henvise til den artikel, jeg skrev i Berlingske Tidende i går, hvor jeg netop gjorde opmærksom på, at i en periode med faldende ejendomspriser, hvor pantsikkerheden i forvejen kan være truet, vil det være et rimeligt instrument at tage i anvendelse.

Så må jeg sige til hr. Aage Frandsen, at når et flertal i Markedsudvalget accepterer, at man betaler en kompensation, der er arealbestemt, for det prisfald, der har fundet sted på korn, virker det da indlysende forkert samtidig at opkræve en afgift, som også er arealrelateret; det er efter min opfattelse særdeles ulogisk.

Mejdahl (V):

Dansk landbrug står i dette forår i den situation, at alverdens ulykker ramler sammen om erhvervet. I hele den industrialiserede del af verden forsøger man at omstille landbrugsproduktionen, så den bliver mere markedsorienteret, og den proces støtter Venstre; det er bl.a. dét, GATT-forhandlingerne går ud på. EF's landbrugsreform har samme sigte, idet man her omlægger støtten fra et mindsteprissystem til verdensmarkedspriser kombineret med en kompensation i form af bl.a. hektarstøtte.

Som det tegner sig nu, vil dansk landbrug i begge tilfælde tabe kolossalt mange penge på omlægningerne. Vi har valutauro, som påvirker renten, og kreditinstitutterne er blevet forsigtige med at yde kreditter. Vi oplevede i 1992 en særdeles dårlig høst, som nu giver likviditetsproblemer og fald i indtjening, ligesom prisfald på næsten samtlige landbrugsprodukter slår hårdt igennem.

Disse ting i forening skaber usikkerhed i erhvervet og påvirker i tusindvis af landbofamili-

ers kontante indtjening, og rigtig mange er truet på deres brød, ikke mindst fordi landbruget har en alt for stor og dyr gæld bl.a. foranlediget af store lånefinansierede investeringer i højrenteperioden.

Det var disse ting, som inspirerede til landbrugets stormøder den 14. december sidste år, og i forlængelse af 14. december-møderne op søgte landbrugets ledere den 21. december den daværende statsminister og den daværende landbrugsminister, og landbrugets ledere blev bedt om at konkretisere problemstillingen og komme med løsningsforslag. Det skete den 27. januar i år, og det er vel dette udspil, som danner grundlag for regeringens landbrugspakke, så vi ville have fået debatten, uanset om vi havde haft et regeringsskifte. Dansk landbrug står på mange måder ved en skillevej, og med landbrugets betydning for samfundsøkonomi og beskæftigelse er der behov og belæg for, at der gøres noget fra politisk hold. Enkle løsninger, som hjælper nok, findes ikke. Jeg tror, der skal mange forskellige ting til. Det er der da også i landbrugspakken, men ikke nok, og det skal jeg komme tilbage til.

Gældssaneringen vil hjælpe nogle – både kreditorer og bønder – men her vil jeg bede landbrugsministeren om at være opmærksom på og undersøge, om tørkepakken kan spænde ben for de ny lån fra 70 til 100 pct. Det ville være urimeligt, hvis det var tilfældet. Bliver der et problem, hvis der både er optaget maksimum indekslån fra 0 til 25 pct. og igen fra 70 til 100 pct.? Er der ikke noget med en 50 pct.s-regel? Har landbrugsministeren overvejet teknisk og politisk, om der kan skabes mere tillid til indekslån ved at lægge loft over indekseringen som f.eks. i skibsværftspakken?

De bebudede forenklinger støtter vi fuldt ud. Vi har fået administrativt besværlige ordninger i flere omgange, og derfor er der grund til at se på dem i en helhed – også en mere fleksibel braklægningsordning. Dyrlægeloven, som var med i KV-regeringens lovprogram, havde vi gerne set vedtaget nu, men bedre sent end aldrig. Landbrugsloven vil vi gerne være med til at se på, hvis det indskrænker sig til spørgsmålet om ikke at kunne bygge sig til mere jord.

Vi hilser med tilfredshed, at landbrugsministeren foreslår, at EF's ophørsordning for landmænd over 55 år tages i anvendelse i Dan-